

Az előfizetés ára:

egész évre 8 frt.
fél évre 4 frt.
negyed évre 2 frt.
Körjegyzőknek és néptanítóknak:
egész évre 6 frt, fél évre 3 frt
Előfizetheti a kiadóhivatalban,
Valentin Károly könyvkereskedésében,
Traub B. és társánál,
Böhm M. könyvkötőnél.

PÉCS

Politikai és vegyes tartalmu lap.

A hirdetések ára:

Négy hasábos petit sor
1-szer 6 kr.
2-szer 5 kr.
3-szor 4 kr.
Bélyeg-díj minden hirdetéskor 30 kr
Nyílttérben egy sor . . . 10 kr.
Hirdetéseket elfogad: a kiadóhivatal és Janovszki Király-utczában lévő hirdetések felveteli irodaja.

Megjelen hetenkint kétszer:
szerdán és szombaton.

Szerkesztőség: Király-utca 20. sz.
Kiadóhivatal: Nepomuk-utca 10. sz. a posta mellett.

Egyes szám 10 kr.
Kapható a kiadóhivatalban, Valentin Kár. könyvkereskedésében, Traub B. és társánál, Böhm M. könyvkötőnél Király-utca.

Olvasóinkhoz!

Miután sajtóképeni szakpályámon való elfoglaltságom és egészségem állapotára lehetetlenné teszik, hogy e lap vezetésével és szerkesztésével is foglalkozzam, kénytelen vagyok ez utóbbi-tól e hó 10-től fogva visszalépni. Midőn ezt teszem, nem mulaszthatom el egyúttal őszinte köszönetemet nyilvánítani úgy a t. olvasó közönségnek jóindulatu támogatásáért, valamint bel- és külmunkatársaimnak szíves és önzetlen közreműködésükért. — Egyébként e lap programjában kitűzött alapirány és cél elmozdítására csekély erőm és körülményeimhez képest mint egyszerű munkatárs jövőre is közreműködni fogok.

Bodó István,
a „Pécs“ felelős szerkesztője.

Bodó István ügyvéd úr, a „Pécs“ eddigi felelős szerkesztője visszalépve, nem mulaszthatom el, hogy a nyilvánosság előtt is köszönetemet ki ne fejezzem iránta eddigi munkálkodásáért, melylyel e lapot a kezdet küzdelmein átsegíteni, azt irodalmi színvonalra emelni s azon megtartani szíves volt; mely munkát igazán méltányolni csak az tudja, ki hasonló vállalatok nehézségeivel már próbálkozott megküzdeni.

A „Pécs“ szerkesztését a mai nap-tól kezdve én vettem át azon reményben, hogy a tisztelt közönség nagybecsü támogatását lapomtól a jövőben sem vonandja meg.

E remény által buzdítva, igyekeztem a lap részére oly munkaerőket megnyerni, kiknek közreműködése míg egyrészt nehéz feladatom teljesítését megkönnyíti, másrészt biztosítja, hogy a lap eddigi irodalmi színvonalán nemcsak megmarad, de sőt, tekintettel arra, hogy a kezdet nehézségein már túl van, folyton haladni és emelkedni fog. — A lap programjában kifejtett irányához és elveihöz ezentúl is hí marad. A szabadelvtü párt elveit vallja s azok diadalra jutását tőle telhetőleg előmozdítani fogja, függetlenségét azonban, úgy mint eddig, minden irányban ezentúl is hiven megőrzendi.

Ha kell, anyagi áldozatoktól sem rettenve vissza, iparkodni fogok a t. olvasó közönségnek mind beltartalom, mind kiállításra nézve oly lapot nyújtani, mely első sorban a városi és megyei intézmények és események felkarolásával ezekre nézve teljes tájékozottságot nyújt, másod sorban az országos politikai és társadalmi kérdéseket is feléleli s keretéhez mérve lehetőleg behatóan tárgyalja, szóval mindazon igényeknek megfelelően,

melyek egy provinciai lap irányában méltányosan támaszthatók.

Azon nagybecsü és meleg pártolás, melyben a „Pécs“ megindításától fogva a tisztelt közönség részéről folyton részesül, — úgy a helyi és vidéki munkatársak azon nagy köre, mely e lapot szellemileg támogatja, reményleni engedi, hogy jelzett célo-m valósulni fog.

Pécsett, 1884. január 10-én,

Fekete Mihály,

a „Pécs“ felelős szerkesztője és tulajdonosa.

A kijelölő bizottságok jogköre.

Ezelőtt hat évvel, a városi tisztujtítás alkalmával nálunk Pécssett is megtörtént, hogy a kijelölő bizottság egyes állásokra, bár több törvényes qualificatióval bíró egyén jelentkezett, csupán egy egyént candidált, kit azután a közgyűlés nolle velle megválasztott.

A mostani tisztujtítások alkalmával szintén több helyen fordult elő hasonló eset, így Kolozsvármegyében, de különösen Ugocsamegyében, hol a főispán, gr. Perényi Zsigmond, mint a candidáló bizottság elnöke, határozottan kijelentette a t. ügyészi állás betöltésénél, hogy a kijelölő bizottság az ügyészi állásra jelentkezett két

A „Pécs“ tárczája.

Álarczos bálban.

— Szabad-e melléd ülnöm szép maszk?
— Örülök rajta, sőt meg is köszönöm, ha inkább velem mulatsz, mint a bálban levő ragyogó szépségekkel. Ismersz talán?
— Nem, még nem, de talán akkor se fognálak ismerni, ha álarczodat letennéd. Ez azonban mit se tesz. Megismerkedhetünk most, sőt ha úgy tetszik, jó barátokká is lehetünk. Az álarczos bálban kötött ismeretségek nem is mindig a legrosszabbak.
— De felsüléssel is járnak néha.
— Megengedem, mert magam is tapasztaltam.
— És bizonyára magad se irtóztál, hogy másokat felültess.
— A ki, mint én álarczot még álarczos bálban sem visel, nem igen engedhet meg magának rossz tréfákat.
— Neked nem is volna okod mért venni fel maszkot, de nincs ám azzal úgy mindenkinek.
— Köszönöm hízlelő nyilatkozatodat, szép maszk. Tehát ismersz?
— Igen, látásból. Azt mondták, hogy te költő vagy. Nem volna kedved rám verset csinálni?

— Szíves örömet, ha kívánod. Mindig különös büszkeségem volt, hogy a hölgyeknek szolgálatára álljak. Előbb azonban mond meg, hogy hívjak?
— Hívj, ahogy neked tetszik, Bűskének, Laurának vagy akár Eufrozinának; ha mondanék is neked valamit, úgy sem mondanám meg igazi nevemet, legjobb lesz tehát, ha te adsz nekem tetszésed szerint egy szép, jelentős költői nevet.
— A nélkül, hogy kegyes muzsámát ismerném, a nélkül, hogy bájos vonásait látnám, melyeknek szépségét meg kell énekelnem?
— Ugyan, ugyan, hát így beszél a költő? Ti, kik az Ideál végtelen birodalmában éltek, még arra is rászorultatok, hogy élő szemekkel lássátok azt, a miért lelkesedtek? Én részemről arczomnak olyan nagy fontosságot nem tulajdonítok, de képzelő erődet se hiszem olyan tehetetlennek, hogy letegyem álarczomat.
— Igaz, a költők szelleme, kikhez imént engem is soroztál, gyakran magas régiókban lebeg, de azért mi sem élünk csupa illúsióból. Én legalább mulatság dolgában jobb szeretek igazán, mintsem képzeletben mulatni.
— És mi örököd lesz abban, ha arczomat meglátod?
— Örülni fogok, ha annak szépségét, — min nem is kételkedem — csudálhatom; örülni, ha imádni lehet, . . .

— Ej mit beszélsz? Imádni? Ti minduntalan imádtát emlegettek. Ti költők megérdemlenétek, hogy már e miatt is visszaküldjenek benneteket a kis iskolába.
— Miért e szigorú ítélet?
— Mert ha igazán érziitek, a mit beszéltek, akkor tanítóra, ha pedig hazudtok, akkor büntetőre van szükségetek és ott ezt is, azt is megtalálhatjátok. Igazán jól tetted, hogy álarcz nélkül jöttél ide. A költőknek nincs álarczra szükségük, hogy színleljenek.
— Ha ez igaz, úgy szívesen magamra veszek egy olyan szemrehányást, mely engem a szép nemhez egészen hasonlóvá teszen.
— Gondolod, hogy a nők olyan távol állanának az igazmondástól.
— Igen, szép maszk. Ti nem mondhatjátok, hogy a férfiak e miatt ok nélkül panaszkodnak rátok. — De hát csakugyan nem szabad arczodat meglátnom?
— Nem. Tetszeni akarok neked s e miatt tanácsos maszkomat fentartani.
— Már beszélgetéled is elragadó, minden szavad csak fokozza türelmetlenségemet, hogy megismerjelek.
— Nem te mondtad, hogy szép vagyok így is? Nem nevezted már előre is kegyes muzsádnak? Hidd el, mindkettőnknek jobb, ha kérelmed nem teljesitem. Ha rejtve maradok, édes, hízlelő szavakat hallok tőled, melyekhez talán szokva sem vagyok, de ha a

egyént egyformán alkalmasnak találta ugyan, azonban „magasabb megyei szempontból”, arra csupán az egyiket hozza javaslatba. — Ugocsa megye közgyűlése azután az ekként kijelölt egyént, nem minden ellenmondás nélkül ugyan, meg is választotta.

Ezen esetek világosan mutatják, hogy a kijelölő bizottságok jogkörére nézve még sok helyütt nincsenek tisztázva az eszmék.

Az a kérdés tehát, hogy az illető kijelölő bizottságok helyesen jártak-e el vagy sem? Mennyire terjed tulajdonképp a kijelölő bizottságok discretionális hatalma?

A kérdés actualis jelentőséggel bír mindaddig, míg a jelenlegi választási rendszer érvényben marad s tekintettel arra, hogy városunkban a tisztujtás még csak ezután fog megejtetni, megérdemli, hogy vele foglalkozzunk s arról véleményünket elmondjuk.

Mi egészen tévesnek tartjuk azon felfogást, hogy a kijelölő bizottság szabad tetszése szerint candidálhat az egyes állásokra s ha neki úgy tetszik, akár egyet is jelölhet ki egy-egy állásra, habár arra több alkalmas, illetve qualificált egyén jelentkezett is.

Véleményünk szerint a kijelölő bizottságok a jelentkezett s minősítvénynyel bíró egyének közül legalább hármat tartoznak kijelölni. — E nézetünket a törvényhatóságok rendezéséről szóló 1870. évi 42. t. cz. 68. §-a világosan támogatja. — E szakasz szerint ugyanis a jelöltek névsorát a 66. és 67. §-ok korlátai között, melyek a qualificatiót írják körül, a főispán elnöklete alatt, az ugyan ő általa meghívott 3 s a bizottság által választott 3 tagból álló, összesen tehát az elnökkel együtt 7 tagból álló kijelölő bizottság állapítja meg.

Ugyanezen törvényszakasz harmadik bekezdése pedig azt mondja, hogy „minden állomásra legalább három egyén jelölendő ki; e szá-

bály alól eltérésnek csak akkor van helye, ha nem jelentkezett kijelölhető 3 egyén a betöltendő tiszti állomásra;” — világos tehát, hogy a kijelölő bizottságnak, ha valamely állásra három vagy több kijelölhető egyén jelentkezett, joga van az összes kijelölhető jelentkezőt candidálni, de hármat ezek közül köteles javaslatba hozni! Igen ám! de azt mondják erre az ellenezettiek, hogy a fölött, hogy a jelentkezők közül ki jelölhető ki és ki a ki nem jelölhető, a candidáló bizottság határoz és pedig discretionális hatalmánál fogva egészen függetlenül, a mi annyit tesz, hogy a kijelölő bizottság a jelentkezők kijelölhetősége fölött belátása szerint bíraskodik, — és így mégis csak ott vagyunk, hogy a kijelölő bizottság azt és annyi egyént jelöl ki valamely állásra, a kit s a hányat akar.

Ez azonban korántsem áll, mert, habár igaz is az, hogy a jelentkezők kijelölhetősége fölött a kijelölő bizottság határoz, ez azonban nincsen belátására bízva, hanem tartozik jogát a 66. és 67. §-ok s ma már részben az 1883. évi 1-ső tv. cz. korlátain belül gyakorolni. — A kijelölő bizottság tehát a jelentkező minősítését nem saját belátása vagy ízlése szerint állapítja meg, hanem az idézett törvények értelmében és ekként a jelentkezők közül mindazokat, kik az 1870. évi 42. t. cz. 66. és 67. §-ai és az 1883. évi 1. t. cikkben előirt általános és különös képességekkel bírnak, az illető tiszti állásra kijelölhetőül elfogadni és minősítettekül tekinteni tartozik.

Már most egy gyakorlati példát véve föl, tegyük föl, hogy egy állomásra 6-an jelentkeznek; — a kijelölő bizottság első sorban azt vizsgálja meg, hogy a jelentkezők bírnak-e a törvényben előirt képességgel. — Tegyük föl, hogy két egyén a jelentkezők közül még nincsen 22 éves, vagy nem magyar állampolgár, ezek a törvény ér-

telmében ki nem voltak jelölhetők; a megmaradt négy egyén az illető tisztségre mind az általános, mind a szakbeli képességgel bír. — Ez esetben a bizottság mind a négyet jogositva lenne kijelölni, de hármat közülök kijelölni tartozik.

Ugocsa megye esetét véve föl tehát, minthogy a jelentkezett két egyén a t. ügyésszégre egyformán képesítettnek találtatott, a kijelölő bizottságnak mindkettő a kérdéses állásra kijelölnie nemcsak joga, de kötelessége is lett volna. Az ottani bizottság nézetünk szerint akkor, midőn a kérdéses tisztségre csupán egyet jelölt ki, nem járt el helyesen s jogkörét túllépte.

A kijelölő bizottságok intézménye gyakorlati szempontból bizonyára helyes, mert a választást nagyon megkönnyíti s azt bizonytalan esélyeknek ki nem teszi; azonban elvi szempontból az kétségtelenül a választási jog megszorítása, mert a választók a kijelöléshez kötte vannak. — De ha elfogadható lenne a kijelölő bizottság azon jogköre, mely a lefolyt tisztujtások alkalmával egyik-másik megyében tényleg alkalmaztatott, akkor ez végelemzésében egyértelmű volna a választási jog confiscatiójával a kijelölő bizottságok javára.

Ha a kijelölő bizottságok egyedül saját belátásuk szerint bírálják el a jelentkezők qualificatióját, akkor mindig megtehetnék azt, hogy az összes jelentkezők közül csupán egyet candidálnának bizonyos állásra, a többire kimondván, hogy azok ki nem jelölhetők. — A választók azután az egyből választathatnának.

Ezen interpretáció, úgy hisszük, sem a törvény betijének, sem a törvényhozó intenciójának meg nem felelne!

Hát akkor mi a kijelölő bizottság jogköre? Véleményünk szerint a kijelölő bizottságok jogköre csupán odáig terjed, hogy 1-ször ők vizsgálják meg, hogy a jelentkezők közül az 1870. évi

fátyol lehull arczomról, akkor vége az illúzióknak! Attól félek, hogy feszes udvariasság s rozsl takart boszankodás váltja majd fel a nagy dicséretet, gyöngéd kényeztetést, melyekkel ha büszkévé nem is tettél, de legalább mulattátl.

— Ez a szerénykedés a legbiztosabb jele magas értékednek.

— Szerénység, vagy talán inkább őszinteség minden érdemem, más értékem nincs.

— Csaknem azt kell hinnem, erővel azt akarod, hogy nemednek közönségeiseihez számszámok. Igaz, a farsang fordított világ s az álarca alatt, mely csaknem kényszerít a hazugságra, a hölgyek jobban erejtik magukat, mint nyílt arc mellett. Hiszen olyan ritkán van alkalmuk az igazat büntetlenül kimondani! . . . De te . . . te nem lehetsz rút, arra esküdni mernék. Engem annyiszor felültettek, elbolondítottak már, hogy végre is a magam kárán a maszkok megítélésében bizonyos ügyességre és tapintatra tettem szert. Tebened semmiképp sem fogok csalódni. Ó, finom orrom van nekem.

Ez utolsó szavaimnál a maszk szinte megrezent. Ki tudta volna meglepetés, vagy harag volt-e, mi rajta végigfutott. Azt hittem, hogy udvariatlan beszéddel bántottam meg s ezer bocsánatot kértem, ő pedig engesztelődeve nyújtotta kezét s megbocsátotta botlásomat.

— Csak egy miatt fognám sajnálni, ha magad leárczozod.

— Mi miatt?

— Mert akkor aztán vége köztünk az arany maszk-szabadságnak. Milyen kár, hogy akkor a gondatlan csevegésről, a bizalmas modorról le kell mondanunk.

— Na ha én maszkomat leteszem, tudom, alig lesz időd felállani s boszankodva még annyit is mondani: „Ajánlom magamat!”

— Milyen kedvvel gyötörse te engem! Hiszed, hogy én olyan goromba lehetnék? Tegyük föl, hogy leárczázod magad s rút vagy, nagyon rút. Nem marad meg nekem még mindig elragadó társalgásod, szép hangod és páratlan kedvességod? Hogy volna lehetséges, hogy egy ilyen adományokkal bővelkedő nő ne tessék? Még rút arczodat is szívesen elnézem.

— Gondold meg, mit mondasz! Elnézőbb és önzetlenebb lennél te, mint a többi férfiak? A ti szemeitekben a rúttság legnagyobb bűne egy nőnek.

— Vagy kivétel vagyok, vagy rágalmaszsz bennünket férfiakat. Győződjél meg s tedd félre azt az irigy álarczot. Miben állana a te rútságod? Növésed elegans, kezéd szép, lábacskáid kesecské, hajad pompás, nyakad, vállad hódító . . .

— És mégis, ezeknek daczára is rút

vagyok, szörnyű rút, elborzadsz, ha leteszem álarczomat.

— Az lehetetlen . . . Alakod, vonásaid . . .

— Ne tovább, azokat nem láttad.

— Nem, láttam, csak az orrod . . .

Társnóm hangos kacagással szakította félbe szavaimat.

— Mért nevensz, talán pisze vagy?

— Pisze, vagy hosszú orru . . . mit tudom én, ne kutassuk tovább.

— Nem az lehetetlen, hogy ennyi szépséget egy alakatlan csúf orr tönkre tegyen. Én magamra veszem a következményekért a felelőséget. Ilyen szájj, ilyen szemek, ilyen alak mellett szívesen elnézem az orrod, ha pisze, ha kampós.

— Meggondolatlan.

— Rajta, álcázd le magad.

— Hogy gondolsz ilyet?

— Hát térdlen kérjelek, hogy nevetess ki az egész bál által?

— Na hát, te akarod, láss álarca nélkül. Milyen gyengék vagyunk mi nők! De legalább ne kívánd, hogy azt önlézeimmel tegyem, saját kezeiddel vedd balga kíváncsiságod méltó büntetését.

— Még ez a kegy is, ó boldogság, ó szerencse! Irigyljetekek halandók, adjátok muzsák a lantot, e pillanatban költő vagyok, Ovid vagyok, Tyrtaeus vagyok!

Üveg-fényképek kiállítása.

Holnap vasárnap utolsó napja a XII. sorozatnak

Párizs és a párizsi világkiállítás.

A t. cz. közönség köréből jövő sokoldalú kívánságnak eleget teendő, hétfőtől kezdve

mind a 12 sorozat ismételtetik, minden két napban más sorozattal.

Hétfőtől szerdáig, e hó 16-ikáig

Utazás Svájcra át

a Montblanc megmászásával

Bérletjegyek 2 frtjával mind a 12 sorozatra igen ajánlatok.

Nyitva naponként délután 3 órától 9 óráig este. — Belépti díj mint rendesen.

Magyar földhitelintézet 4 1/2 % Záloglevelei

Pesti hazai első takarékpénztár egyesület 5 % kötvényei

Magyar jelzálog hitelbank 5 % záloglevelek

Magyar kisbirtokosok országos földhitelintézet 5 1/2 % zaloglevelei napi árfolyamon

alulirt cégnél kaphatók. Ezen értékpapirokat tőkebefektetésre ajánlhatom, tekintve, hogy biztosságuk és szilárdságuk minden kétségen felül áll és hogy semmiféle adó vagy illeték levonásnak nincsenek alávetve.

Schapringer J.
váltóüzlete Pécssett.

I. Légszeszcoaks

a helybeli légszeszgyárból

2 1/2 meter mázsától

fel felé, kosarakban a házhoz szállít

Kindl Ferencz

Nepomuk-utca 33.

444.

Nagyszemű

Urál halikra (Caviar)

igen előnyösen csomagolva: 1/4 kilós doboz 1 frt, 1/2 kilós 2 frt, 1 kilós 3 frt 60, és 5 kolónál kilója 3 frt 20 kr., továbbá friss conserv halak és husneműk, mindennemű sajtok és csemegéket ajánl

Nick Karoly Pécssett

fűszer, déli gyümölcs és csemege kereskedés.

E rovatban minden szó beiktatása 1 krba kerül, hirdetések után, melyek a hirdetőfélnél külön lakezímével is el vannak látva, még 30 kr. bélyegdíj fizetendő.

KIS HIRDETÉSEK.

Minden hirdetésre felvilágosítást ad a kiadóhivatal. Levélbeli tudakozódásokra is pontosan válaszolunk, ha a válasza szükséges póstabélyeg beküldetik.

Három szoba a főtéren 1-ső emeletben azonnal bérbbe adandó. Közelebbet a lap kiadóhivatalnál.

Egy 8 gimnásiumi osztályt sikerrel végzett s a jegyzői teendőkben jártassággal bíró fiatal ember mint jegyző segéd alkalmazást keres. — Bővebb felvilágosítást a kiadóhivatal ad.

Egy jó írással és hibátlan helyesírással bíró fiatal ember másolási vagy más munkát keres, melyet szabad óráiban mérsékelt díjazás mellett otthon végezhetne. A kiadóhivatal ad értesítést.

Nyolcz hold szántóföld egy tagban, a pécsi határban, a városhoz közel, a szigeti ország-ut alatt jutányos áron eladó, vagy haszonbérbe vehető. Értesítést a kiadóhivatal ad. 161

Kis-tér és ferencziék utca sarkán levő sütődében több tanonc vétetik fel. 463

H I R D E T É S E K :

Kellemetlen szájszag és fogfájás ellen.

Érdem-éremmel kitüntetett

SCHULHOF KAROLY ROBERT,

Manchesteri lakos által feltalált

és osztrák császári kizárólagos magyar kir. szabadalmat nyert

SZOPIANA-SZÁJSZEG.

Hatása:

1. Szociána-szájszeg a száj-és orr-üregek (nyelv vagy műfogak, dohányzás vagy bármely más okból eredő) minden bűzét nyomtatlanul eltávolítja.
2. Erősíti a petyhüdt foghúst és az ingó fogakat, az utóbbiaknak visszaadja természetes fehér színüket, megátalja a fogkő képződését, védi a fogak zománczát és óv a fogfájás ellen.
3. A száj- és orrüreg mindennemű szűlyos (skorbutikus) bántalmait gyógyítja, üdíti és provítja a foghúst és ezáltal a nyálkahártyát.
4. A már létező fogfájást eltávolítja, ha a fájó fog hűs pár csepp, vízzel nem elegyített szájszeggel megnedvesítetük.
5. Diphteritis és más torokbajoknál igen sikeres gargalizáló szer.

Ára kicsinyben egy üveggnek 1 frt 25 kr. o. é

Raktarak: Sápicez Iszénia gyógyszerésznél Pécssett, Török József gyógyszerésznél Budapesten és minden nagyobb vidéki gyógyszerárban. Biro János gyógyszerész úrnál Kolosvározt. 8

Főraktár:

Dr. Schulhof Adolf

urnál Pécssett.

Több mint 800 elismerő bizonyítványok orvosi tekintélyektől előmutatottak.

„Melbourne 1881.“ — 1 díj — „Zürich 1883.“

Zeneművek

4—200 darabot játszó; Expressional. Mandolinnal, dobbal, haranggal, castagnettel, éghangokkal, hárfával vagy anélkül. 459

Zeneszelenczék

2—16 darabot játszó; nacensairek, szívarkatartók, swajzi házak, fénykép-albumok, írószeres, keztü-dobozok, levélnehezékek, virágtartók, szivarettis, dohányszelenczék, dolgozó asztalok, palaczkok, sörösparhak, székek stb. Mindez zenével.

J. H. Heller, Bern (Swájc)

Csak közvetlen megrendelésnél biztosítottik valóság; képes árjegyzék bérmentve.

Aprilis végig mint jutalom kiosztatik.

100 legrészből má 2000 Frc. értékben a vevek között novemberben

Naponként

friss

ÉS HAMISITATLAN TEJ

kapható alulirotnál

házhöz szállítva, literjét télen nyáron egy formán 10 krért.

Tisztelettel

Hirschfeld S.

sörfőző
(Szigeti külváros.)

== Hirdetmény. ==

A „Kisbirtokosok Országos Földhitelintézete“ által az itthelyi jogi képvisellel s a jelzálog kölcsönök közvetítésével biztatván meg, van szerencsém a t. kölcsönt igénylő közönség tájékozásául köztudomásra hozni a következőket:

A „Kisbirtokosok Országos Földhitelintézete“ az 1879. évi 39. törv. czikk és alapszabályai értelmében **kizárólag földbirtokra 300 frttól 10.000 frtig terjedő jelzálog kölcsönöket ad** és pedig záloglevelekben vagy készpénzben.

Záloglevélkölcsönök adatnak: 1.) **harminczhárom és félévi (33¹/₂) törlesztésre**, melynél a tőke 7°/₁₀-kos 67 félévi részletben törlesztetik, vagyis a kölcsön 100 frtja után félévenként 3 frt 50 kr. törlesztési hányad fizettetik; 2.) **tizenhét (17) évi törlesztésre** olykép, hogy a tőke 10°/₁₀-kos 34 félévi részletben fizettetik vissza, tehát minden 100 frt után félévenként törlesztési hányadul 5 frt. fizetendő le.

Ezen kölcsönök záloglevelekben adatnak, melyek értékesítését az általa időről-időre megállapítandó beváltási ár mellett maga az intézet eszközzi.

Készpénz kölcsönök szintén adatnak akként, hogy a tőke 10 év alatt 20 egyenlő félévi részletben fizettetik vissza s a mindenkori tőke 7¹/₂^o/₁₀-kal kamatozik.

Ezen kölcsönök az intézet részéről a feltételek pontos megtartása esetében fel nem mondhatók.

A kölcsönök részletes feltételei és a záloglevelek beváltási ára alulírott nál (Pécsett, Király-utcza 20. szám alatt) betekintheők.

Kelt Pécsett, 1883. szeptember 20-án.

A „Kisbirtokosok Országos Földhitelintézete“ megbízásából.

Fekete Mihály,

ügyvéd.

21252
1883

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék közhírré teszi, hogy Pázmán István és neje Szabó Rozália végrehajthatóknak Vincze András és neje Major Julianna végrehajtást, szenvedtek elleni 114 frt 16 kr. tőke ennek 1880. évi ápril hó 24. napjától számítandó 6% kamatai 14 frt 10 kr. becslési és 15 frt 80 kr. árverés foyamodási és követelések valamint a még netán felmerülendő költségei kielégítésére a következő ingatlanok u. m. a bodolyai 703. sz. tjkben foglalt 1350 hszsz. fekvőség 1270 frt — ezennel megállapított kikiáltási ár mellett Bodolya községben a községi bírói lakban 1884. évi február hó 24-ik napjának délelőtt 9 órájában megtartandó nyilvános árverésen szükség esetében a kikiáltási mint becsáron alól is eladati fog: u. m.

Az árverezni szándékozók tartoznak bánatpénzül az ingatlan m. kikiáltási mint becsár 10%^o, tehát vagyis 127 frtot folyó készpénzben vagy óvadék képes érték papírban a kiküldött kezéhez letenni.

A vevő köteles a vételárt három egyenlő részletben és pedig az első részt az árveréstől számítandó 15 nap, a második részt 2 hónap, és a harmadikrészt a bánatpénz betudásával 3 hónap alatt minden egyes vételári részlet után az árverés napjától 6% kamatokkal a pécsi kir. adó mint letéti hivatalnál szabályszerű letéti kérelemmel lefizetni.

A pécsi kir. törvszék mint telexkönyvi hatóságnak Pécsett 883. évi nov. 23-án tartott üléséből.

Kiadta:

De cle va,

kir. törvényszéki jegyző.

18628
1883.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint telexkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Baranyamegye árvaszékének 8229/83. sz. alatti megkezdése folytán a pécsi kir. törvényszék területén lévő Ibafa községben fekvő az ibafai 81. sz. tjkben felvett 84. sz. ház, 2°/₁₀ teleknek Kellner János hagyatékát képező felére a végrehajtási árverés joghatályánál bíró önkéntes árverést 524 frt ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1884. évi február hó 1-ik napján délelőtt 10 órakor Ibafán a községi bírói lakban, megtartandó nyilvános árverésen megállapított kikiáltási áron alól is eladati fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%^o-át vagyis 52 frt 40 krt. készpénzben az 1881. LX. t. cz. 42 §-ban jelzett árfolyammal számított, és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadék képes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy azt az 1881. LX. t. II cz. 170. §, értelmében a bánatpénznek e bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A pécsi királyi törvényszék mint telexkönyvi hatóságnak 1883. évi október hó 26-ik napján tartott üléséből, kiadta. Brodczky m. p. kir. törvényszéki jegyző.

10748
II. 883. Elnöki számú értesítés szerint kiadott utasítás folytán hitelesítettett.

Pécsett, 1884. Jan. 4-én.

Jeszenszky Kálmán,

megyei árvaszéki kiadó.

522

518.

Nyomatott Pécsett, a lyc.-nyomdában (Fesztl Károlynál) 1884.